

גליון

נועם אמרים

דברי אלקים חיים
שנשמעו מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת שלח תשפ"ה
גליון תרל"ה

מכון

נועם אמרים

להוצאת ספרי רבוה"ק

קרית ישמח משה

סאסוב

- זמנים לפרשת שלח -

הדלקת נרות מוצאי שבת ר"ת

9:04	7:30	ישמח משה
9:06	7:12	ירושלים
9:06	7:23	ביתר
10:36	8:53	לונדון
9:44	8:11	ניו יורק
9:40	8:07	שיקאגו

שבת מברכים חודש תמוז ר"ח ביום חמישי - שישי
המועד: ליל חמישי בשעה 21, 58 דקות ו 4 חלקים

העורכים העוסקים במלאכת הקודש:

הרה"ג ד' יקותיאל יהודה גנז שליט"א

הרה"ג ד' אברהם מאיר פרנס שליט"א

הרה"ג ד' גמליאל הכהן דבינובין שליט"א מח"ס גם אני אודך

הרה"ג ד' יהודה טרייטל בראנדסדארפער חתנא רבי נשיאה שליט"א

חברי המכון:

הר"ד אהרן וורטהיימר הי"ד

הר"ד אליעזר קפלן הי"ד

הר"ד אפרים פישל וורטהיימר הי"ד

הר"ד חנוך אלימלך גרינפלד הי"ד

הרה"צ ד' יחיאל קליין שליט"א

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

לקבלת הגליון כל שבוע באימייל שלחו הודעה ל: dtsassov@gmail.com

סיעור פרקי אבות פרק ג משנה טו ~ פ' שלח תשפ"ד

בכח עסק התורה יזכה האדם לבחור בטוב

יבאר כי העולם נבדא ביסוד העפר אשר מושך לעצלות ועצבות, ולכן הקדים ויסד הקב"ה את העולם על גבי המים, כדי שיהיה ביכולת הנבראים להגביר את יסוד המים על יסוד העפר ולזככו ועיקר האופן להגביר את יסוד המים הוא בכח עסק התורה שנמשלה למים, וכן נרמז הדבר במצות ציצית ששקולה כנגד כל תרי"ג מצוות ה'

'הכל צפוי, והרשות נתונה, ובטוב העולם נדון, והכל לפי רוב המעשה'.

כל מעשי האדם גלויים וידועים לפני ה'

ולפי פשוטו פי' המפרשים (ראה פרש"י, ועוד) את כוונת דבריו, שביקש ללמד דעת את האדם, כי 'הכל צפוי' היינו שכל מה שאדם עושה בחדרי חדרים צפוי וגלוי לפני הקדוש ברוך הוא, ואין ביכולת האדם להסתיר מפני ה', כאשר אמר הכתוב (ירמיה כג כד) 'אם יסתיר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה'', כי הכל צפוי וגלוי לפני המקום ב"ה.

הרשות נתונה ביד האדם לעשות כחפצו בבחירה חופשית

ואעפ"כ המשיך ואמר כי 'הרשות נתונה' בידו של האדם לעשות כחפצו, וניתנה

מצות ציצית כוללת את כל תרי"ג מצוות

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אותם וגו' (טו לז-לט). ופרש"י הק' 'וזכרתם את כל מצות ה'' שמנין גימטריא של 'ציצית' שש מאות, ושמונה חומים וחמשה קשרים הרי תרי"ג.

'הכל צפוי, והרשות נתונה, ובטוב העולם נדון, והכל לפי רוב המעשה'

וכדרכנו בשבועות אלה, נבוא לקיים מנהגן של ישראל ללמוד בשבועות אלו בפרקי אבות, ונזכיר את דברי התנא רבי עקיבא אשר דבר בקדשו (פרק ג משנה טו)

הכבוד, ונתנה בדבר ההפכי הוא הגוף והחומר העכור המושך אל הרע, וכן הוא סדר כל הנהגת הבריאה בדבר והפיכו, וממילא לא יקשה בעיני האדם קו' זו, אלא יידע ויאמין כי שניהם אמת המה כאחד יחדיו, הן ה'ידיעה' שיודע הקב"ה מראש ומקדם כל אשר יעשה האדם בעולם, והן ה'בחירה' שיש ביד האדם לבחור בטוב או בהפכו, ואעפ"כ אין הידיעה מכרחת את הבחירה, כי כן הוא סדר ודרך העולם בדבר והפכו, וסוד ה' ליראיו.

הקב"ה מנהיג את העולם ברחמים ובטוב

והמשיך רבי עקיבא ואמר ז' בטוב העולם נדון' היינו שהקב"ה דן העולם במידת הטוב והרחמים, ואינו מעניש את האדם על מעשיו מיד, אלא יושב ומצפה וממתין עדי ישוב אליו ית' בלבב שלם, אמנם 'והכל לפי רוב המעשה', כי לפי רוב מעשיו של אדם הוא נדון, אם רוב זכויות בידו יצא זכאי בדינו, ואם רוב עוונות בידו יצא חייב.

כל העולם מסובב במים ועומד ע"ג המים

וכדי לעמוד על סוד עומק דברי התנא רבי עקיבא, נקדים ונביא דברים נפלאים אשר דבר בקדשו מרן הבן איש חי זי"ע, בביאור הענין שמצינו (שמות רבה טו כב, וראה עוד בראשית רבה כג יא; ירושלמי שקלים פ"ו) שבתחילה קודם שנברא העולם, היתה 'רוח אלקים מרחפת על פני המים' (בראשית א ב), ועל גבי המים ברא הקב"ה את כל העולם

הבחירה בידו אם לבחור בטוב או בהיפכו, כדרך שאמר הכתוב (דברים ל טו-יט) 'ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע וגו' החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך', כי הכל תלוי בבחירת האדם, אם יבחר בטוב ובחיים או חלילה ילך בשרירות לבו בעצת יצרו הרע ויבחר ברע.

ישנה סתירה בין ה'ידיעה' ל'בחירה'

ובאמת כבר עמדו בזה קמאי (ראה רמב"ם פ"ה מהל' תשובה ה"ה, ובהשגות הראב"ד שם, ועוד) לבאר וליישב שני דברים אלו אהדדי, אשר לפום ריהטא נראה דהני מילי סטראי נינהו, כי אם הכל גלוי וצפוי לפני המקום ב"ה מראש ומקדם, אזי אין הבחירה נתונה ביד האדם כלל, ומראשית יצירתו וביאתו לעולם כבר נתברר ונתאמת לפניו ית' אם יהיה צדיק או רשע, ואם יש רשות ביד האדם לעשות כחפצו ולבחור בטוב או בהפכו, היאך זה יהיה הדבר גלוי וידוע לפניו ית'.

כל סדר הנהגת העולם הוא בדברים הפכיים

והרבה דרכים נאמרו בישוב וביאור קו' זו, אך כבר כתב בזה מרנא הבני יששכר זי"ע כי כן הוא סדר ודרך כל מציאות הבריאה, אשר כולה בנויה ועשויה מהפכים שונים, כאשר תראה שברא הקב"ה נשמה קדושה עליונה וטהורה החצובה מתחת כסא

הכעס ורתיחת הדמים וכן מידת הגאווה וההתנשאות, ומיסוד המים נצמחים אצל האדם תאוות התענוגים ומשיכות שפלות, כי המים מצמיחים כל מיני תענוג, ומיסוד הרוח אשר בו באים כל מיני הוללות וליצנות והתפארות ודברים בטלים, ומיסוד העפר באים כל מיני העצלות והעצבות, וכפי התגברות אחת מן היסודות הללו אצל האדם, כן תתגבר בקרבו המשיכה למידות ותכונות רעות אלו.

צריך להשתמש עם כל היסודות לצורך עבודת גבוה

ועבודה זו מוטלת על האדם להשתמש עם כל המידות והתכונות אשר הוטבעו בקרבו לצורך גבוה, והיינו שאם מצד טבעו מתגברת בנפשו יסוד האש, אזי ישתמש בו לקיים את כל מצוות ה' בחמימות והתלהבות דקדושה, ואם יראה כי מתגברת בקרבו יסוד המים יקחנו לצורך גבוה להתאוות ולחשוק לדבקה בו ית' בצמאון ותשוקה עזה ועצומה, ואם תתגבר בקרבו יסוד הרוח ישתמש בו לצורך התפארת דקדושה אשר יגבה לבו בדרכי ה' ולא יבוש מפני המלעיגים עליו בעבודת ה', ואם תגבר אצלו יסוד העפר ישתמש בעצלות זו לצורך גבוה שלא ימהר לרוץ לעשות דבר עבירה ח"ו, וידחה את הדבר מזמן לזמן עד שיוכל להתגבר על יצרו בשלימות.

באופן שהוא שקוע ומסובב במים, וכאשר אנו משבחין ומוזדים בכל יום לפני ה' אשר הוא 'רוקע הארץ על המים', וכן אמר אדוננו המלך דוד ע"ה בתהלים (כד א-ב) 'לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה, כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה'.

צ"ב למה עשה ה' כזאת שכל העולם יעמוד ע"ג המים

וכן משמע מלישנא דקרא במעשה בראשית (בראשית א ט) 'ויאמר אלקים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה', ומשמע שבתחילה היו המים מסבבים את כל העולם, ורק אח"כ קבצם וכנסם הקב"ה למקום אחד בעבור שתראה היבשה, אמנם עדיין יסד הקב"ה את כל העולם על גבי המים והנהרות, ויש לידע פנימיות טעמו של דבר, על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת, ולמה זה צריך כל העולם להיות צף על גבי המים.

כל הנבראים מורכבים מד' יסודות 'אש רוח מים עפר'

וביאר בזה, כי הנה מבואר בדברי רבינו האר"י הק' (עץ חיים שער נ פ"ב; וראה שערי קדושה למהר"ו באורך) וחובאו הדברים גם בריש ספר התניא קדישא (לקו"א פ"א), אשר כל נברא אשר בעולם מורכב מד' יסודות 'אש רוח מים ועפר', וכפי התגברות כל יסוד כן תהיה תכונתו ומזגו, כי מיסוד האש אשר נגבה ועולה למעלה באים אל האדם מידת

יצר לב האדם רע מנעוריו' ולכן מתקלקל הרכבת היסודות כראוי

ותוכלו לבחון זאת בעיניכם, כי כל תינוק ותינוק ללא יוצא מן הכלל יקדים להראות תנועת סירוב בידו או בראשו, עוד קודם שילמד להראות תנועת הסכמה, והמעם לדבר הוא 'כי יצר לב האדם רע מנעוריו' (בראשית ח כא), ולכן תראה כי כאשר שואלים תינוק אם הוא מוכן לוותר על המשחק לזולתו יסרב נחרצות, וצריך הרבה לעמול ולהתייגע כדי להחדיר בקרבו מידות טובות והנהגות ישרות, ובאמת אילו היה מסרב לדבר עבירה עוד קודם שהיה מסכים לדבר מצוה, היה המצב טוב מאד ... אך מה נעשה שאין דרכו בכך, אלא מעצם טבעו מתגבר עליו יצרו הרע להטותו מדרך הישר ולהגביר את כוחות היסודות הרעים על תכונות נפשו.

אנו מהלכין ע"ג יסוד העפר ומסובבין בעפר

וכאשר נתבונן בדבר נראה, כי הקב"ה ברא ועשה שאנו מתהלכין כל ימי חיינו על יסוד העפר, ואין אנו מהלכין על גבי עננים ורוחות או על גבי ימים ונהרות, וגם אין אנו מסובבין בלהבות אש, ונמצא כי עיקר יניקתנו וכוחינו הוא מיסוד העפר אשר על פני האדמה, ומחמת כן היה מקום שתתגבר עלינו יסוד העפר בתכלית, עד שתתמשך בקרבנו העצלות והכבידות ולא נוכל נפעול ולעשות שום דבר מצוה.

ד' היסודות עומדים זה למעלה מזה ויסוד העפר נמוך מכולם

אך ישנו הפרש וחילוק בין היסודות הללו, כי יסוד האש הוא עליון וגבוה למעלה משאר כל היסודות, כטבע ותכונת האש המתגברת ועולה למעלה, ותחתיה נמצא יסוד הרוח אשר גם הוא עולה ומתגבר כרוח סערה, ותחתיו נמצא יסוד המים אשר דרכו לירד ממעלה למטה ואינו מתגבר ועולה, אך מ"מ יש בו תנועה וחיות לנוע ממקום למקום בשטף מים רבים, והיסוד הנמוך מכולם הוא יסוד העפר העומד תחתיו כאבן דומם ואין בו חיות כלל, עד שמתגלה בו בחי' המיתה ממש, כמאמר השי"ת לאדה"ר אחר חטא עה"ד (בראשית ג יט) 'כי עפר אתה ואל עפר תשוב', ועל כן כתב עליו האר"י הק' כי יסוד העפר רובו רע ומיעוטו יפה.

כאו"א נבדא באופן ממוזג ושוה מכל היסודות

והנה השי"ת ברא ויצר את האדם ממוזג ומורכב בסדר נאה בשילוב כל ד' היסודות באופן הנאות, וכאו"א מבני ישראל נברא ונוצר בטבע ממוזג ושווה בהרכבת יסודותיו, אלא שכל זמן שגדל והולך הוא מקלקל את הרכבתם השווה, ומגביר יסוד אחד על משנהו ופוגם סדרם.

הנחש אשר עפר לחמו הטיל את זוהמתו בבני האדם

ולא עוד אלא שהנחש הקדמוני הוא היצר הרע, נתקלל אחר חטא אדה"ר במאמר השי"ת (בראשית ג יד) 'ועפר תאכל כל ימי חיידך, וכן כתוב (ישעיה סה כה) 'ונחש עפר לחמו', וכיון שהטיל הנחש זוהמה באדם וחווה, והוא מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו, אזי לכאוף יקשה עליו עד מאוד לזכך ולברר את יסוד העפר, ולקיים את כל מצוות ה' בראוי וכנכון.

דוקע הארץ על המים כדי שיוכלו להגביר את יסוד המים על יסוד העפר

ולתכלית זו הקדים הקב"ה רפואה למכה, ופעל ועשה שכללות כל העולם והעפר הגשמי יהיה מסובב ביסוד המים המטהר מכל רע, ועי"ז יהי ביד כאו"א מבני ישראל לטהר ולזכך עצמו, להתגבר ולצאת מזוהמת עפרירות הנחש, ולהתקדש בקדושה של מעלה, ועל זאת אנו משבחין ומודים בכל יום

א. דרך אגב, הייתי ממליץ לכל אחד מכם ליקח פנאי בידו, ולעיין בחיד"א שמתאר על אותה שעת סכנה שעמד בו משה רבינו בעת ההיא, שכמעט שלא נשרף מהבל פיהם. ומתווכח החיד"א באריכות עם פוסק אחר האם כשירד משה מן השמים בדרך 'הגומל' על שניצל מן הסכנה, או לאו. אותו וויכוח נוגע לעוד כמה עניינים דומים, ככהן גדול שיצא בשלום מבית קודשי הקדשים ביוה"כ. שהרי לא כל הכהנים הגדולים יצאו בחיים משם, כמו שכתוב 'ויו"ט היה עושה לאוהביו בצאתו בשלום

ויום לפני ה' ברוך אתה הוי"ה מלך העולם רוקע הארץ על המים, אשר עי"ז יכולים אנו לצאת מיסוד העפר ולהתקדש בקדושה של מעלה, עכתו"ד הנפלאים של מרן הבן איש חי זי"ע ודפח"ח.

משה רבינו נשא ונתן עם המלאכים על קבלת התורה עד שנצחם והודו לו

והנה אי' בגמ' (שבת פה:), 'ואמר רבי יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבנו של עולם מה לילוד אשה בינינו, אמר להן לקבל תורה בא, אמרו לפניו חמודה גנוזה שגנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם, 'מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו' (תהלים ח ה), 'ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים' (שם פס' ב), אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה החזיר להן תשובה, אמר לפניו רבנו של עולם מתיירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם, אמר לו אחוז

מן הקודש. ואכן מעניין להתבונן בכך, שהרי אין סכנות אלו פחותים מנסיעה בספינה.

כן יש להתבונן, במה שכתוב במדרש כי בזמן קבלת התורה כששמעו ישראל 'אנוכי ה' אלוקיך' מפי הגבורה פרחו נשמתם והחיו אותם בטל תחיה, האם בירכו כולם 'הגומל' לאחר כל דיבור ששמעו מפי הקב"ה.

ומדי דברי בעניין ברכות השבים לארץ החיים, נזכרתי שמובא בסוף סידור ר' שבתאי (בדפוס ישן מאמריקא לפני שנים רבות, ולא הובא זאת בכל הדפוסים) מאמר 'אדון כל', ושם כותב ה'דרכי תשובה' – נכד בעל בני יששכר זי"ע

לא זהו שירדתם אצלו ואכלתם בתוך ביתו וכו' [עכ"ל], וגם דברים אלו צ"ב רב, היאך זה זכה ונתגבר משה רבינו על המלאכים, על ידי דבר זה שאכלו המלאכים בשר בחלב אצל אברהם אבינו שנים רבות לפני כן.

נחלקו האמודאים אי עילאה גבר או תתאה גבר וקיי"ל דתתאה גבר

וביאר בזה זקני הק' השר שלום מבעלזא זי"ע, כי הנה כאשר מערין צונן לתוך חם או חם לתוך צונן, נחלקו רבותינו בדבר (פסחים עו. ועוד) מי גובר על מי, רב אמר עילאה גבר [כלומר העליון נוצח, הילכך חם לתוך צונן העליון מחממו לתחתון ופוסלו, וצונן לתוך חם העליון מצננו לתחתון], ושמואל אמר תתאה גבר [כלומר התחתון מתגבר ועולה, וממילא הדין הוא להיפך מהנ"ל], וקאמר שם

בתחיית המתים לעתיד לבוא, ועל כך מברכים בתפילה 'ברוך מחיה המתים'. וזהו המצוה בפטירת איש ישראל להתכונן בכך לתחיית המתים.

בזאת פירש הנוסח מלאים זיו ומפיקים נוגה. – שבמשך כל חיי איש ישראל עליו להשפיע אור ונוגה במעשי המצוות בכל סביבותיו, ווי ער שטייט, און ווי ער גייט. ובכך – נאָה זיוֹם כָּל הָעוֹלָם. ואף בהגיע זמנו ליפטר מן העולים גם יהיו – שְׁמַחִים בְּצִאתָם – כי מיניה וביה יתמלא מיד שמחה, על שלעתיד לבוא – וְשִׁשִּׁים בְּבוֹאָם. – שתהא תחיית המתים ושוב יבואו להתהלך לפני ה' בארצות החיים. ולפיכך – עֲשִׂים בְּאֵימָה – הוא ר"ת 'ב'רוך א'תה י'קוק מ'חיה ה'מתים. שכבר עכשיו מברך על תחיית המתים העתידה לבוא. כשמוע כן הרה"ק בעל הבני יששכר זי"ע התפעל מאד להשגה כזו.

בכסא כבודי וחזור להן תשובה וכו', אמר לפניו רבונו של עולם תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה 'אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים' (שמות כ ב), אמר להן למצרים ירדתם לפרעה השתעבדתם, תורה למה תהא לכם וכו' עיי"ש באורך, וכבר עמדו בזה להבין ולהשכיל עומק הדין ודברים שהיה בין משה רבינו למלאכי השרת.

האופן שנתגבר משה רבינו על המלאכים הוא ע"י שצד קלסתר פניו דומות לאברהם אבינו

עוד זאת מצינו שדרשו רז"ל (שמו"ר כח א) שבשעה שעלה משה רבינו למרום לקבל את התורה, בקשו מלאכי השרת לפגוע במשה, עשה בו הקדוש ברוך הוא קלסטירין של פניו של משה דומה לאברהם, אמר להם הקדוש ברוך הוא אי אתם מתביישין הימנו,

לבאר מה שאומרים בנוסח 'קל אדון' מלאים זיו ומפיקים נוגה. נאָה זיוֹם כָּל הָעוֹלָם. שְׁמַחִים בְּצִאתָם וְשִׁשִּׁים בְּבוֹאָם. עֲשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנִיהֶם:

ע"פ מעשה שהגיע יהודי מבני הספרדים שבארץ הקודש להשתקע ב'דינוב', ושמו ר' אברהם דיין שהיה צדיק וקדוש תלמיד חכם, והאריך ימים עד שנסתלק בעיר דינוב. הרה"ק בעל בני יששכר זי"ע הלך לבקרו דקות ספורות בטרם יציאת נשמתו וראה כי שמח הוא עד מאד, שאל אותו הבני יששכר מדוע תשחק כל כך, השיבו כי הנה תיכף עתיד אני לעלות לשמי מרום, ושם אתבקש לומר איזה דבר חידוש, וברוך ה' נפל בדעתי חידוש עצום. דהנה כל מעשי האדם נצרך לעשותם לשם ה' כך שבכל מה שיעשה יקיים איזה מצוה בכך. והתכונן מה מצוה יש בהסתלקותו לגנזי מרומים, ואיזה ברכה ניתן לברך על כך, עד שנפל בדעתו כי אנחנו מאמינים

בבשר על לבנונית החסדים של מאכלי החלב
כדין 'תתאה גבר'.

**נחלקו המלאכים עם משה רבינו אי תתאה
גבר או עילאה גבר**

ומעתה יתבאר כמין חומר כל ענין הדין
ודברים שהיה בין משה רבינו למלאכי
השרת, כי המלאכים ביקשו להתגבר על
משה רבינו ולהשאיר את התורה הק' בשמי
השמים העליונים, ובזה יפסקו הילכתא כי
'עילאה גבר' על התחתונים, אולם משה
רבינו ביקש לפסוק ולברר הילכתא ד'תתאה
גבר' ובזה יוכלו בני ישראל התחתונים
להתגבר על מלאכי השרת ולזכות לקבל את
התורה מאת ה'.

**מאחר שאכלו בשר בחלב אצל אברהם
אבינו נתגלה דין זה דתתאה גבר וצריכים
בני ישראל התחתונים לקבל את התורה**

וכל אלו הדברים צפה וראה אברהם
אבינו מראש ומקדם, ולכן נתן לפני
המלאכים לאכול בשר בחלב, ובזה בא
הקב"ה וטען לפני המלאכים 'לא זהו שירדתם
אצלו ואכלתם בתוך ביתו' בשר בחלב,
ובהלכה זו יתברר ויתאמת טענת בני
ישראל, דקיי"ל להלכה ד'תתאה גבר', וכח
התחתונים עם בני ישראל גובר על כח
המלאכים העליונים, עד שכולם יחד הודו
ואמרו 'ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ'
והסכימו שתנתן התורה לבני ישראל
התחתונים אשר בארץ, עכתו"ד הק'.

תניא כוותיה דשמואל וכו', והכי איפסיקא
הלכתא (שו"ע יו"ד סימן צא ס"ד) דתתאה גבר.

**חלב רומז לחסדים ובשר לגבורות ולכן
אסור לערבם יחד**

והנה פנימיות הטעם שאסור לאכול
בשר בחלב פי' בסה"ק שהחלב רומז לחסדים
ורחמים מן הלובן העליון, והבשר ירמוז
לגבורות ודינים המתגברים באדמימות
הבשר, ואעפ"כ מצינו הפרש וחילוק בדבר,
אשר אחר אכילת מאכלי חלב מותר מעיקר
הדין לעשות שטיפה והדחה ולאכול מיד
מאכלי בשר, ואילו אחר אכילת בשר צריך
להמתין שיעור זמן ארוך כששה שעות.

**ביון דקיי"ל דתתאה גבר לכן מותר
להקדים אכילת חלב לבשר אולם אחר
אכילת בשר אסור לאכול חלב**

ולפי דברי רז"ל הנ"ל יתבארו הדברים
באר היטב, כי הנה כאשר יאכל האדם שני
מאכלים זה אחר זה, נמצא כי בתחילה מונח
במעיו המאכל הראשון, ועל גביו בא ונכנס
המאכל השני, ומאחר דקיי"ל דתתאה גבר,
על כן הותר לנו לאכול תחילה מאכלי חלב
ואחריהם מאכלי בשר, כי בזה תתגבר
לבנונית החסדים של מאכלי החלב על
אדמימות הדינים של הבשר, אולם אחר
שאכל האדם מאכלי בשר צריך הוא להמתין
זמן רב עד שיתעכל כל הבשר שבמעיו, לבל
יתגברו חלילה הדינים והגבורות הרמוזות

התוה"ק נקדאת 'טוב' ובמילוי תיבת 'טוב' נרמז ב"פ 'קדוש'

ראו זה פלא בתיבת 'טוב' גנוז ב' פעמים תיבת תורה, כי כאשר נכתוב תיבת 'טוב' במילואה, אזי במילוי נכתב 'טו"ת' ואותיות המילוי י"ת בגי' קדו"ש, וכן אות בי"ת מתמלאת באותיות י"ת שבגי' עוד פעם 'קדו"ש', לפיכך נכפל ונכתב בפסוק 'והתקדשתם והייתם קדושים', כי בכך ההתקדשות יבוא לקיום התורה, שנרמז באות וי"ו שבאמצע תיבת 'טוב' שבגי' כ"ב אותיות התורה, ובקדושה זו יתקדש גופו ונשמתו ויוכל להתגבר על יסוד העפר לקיים התורה בכך התגברות יסוד המים, בסוד אוז"ל (ב"ק יז.) דאין מים אלא תורה.

בכך עסק התורה שנמשלה למים נוכל להגביר את יסוד המים על יסוד העפר

ובזה נבוא אל הביאור, כי הנה אי' בגמ' (שבת י.) שכל דיין שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, הרי שנברא העולם כל רגע מחדש, וכדרך שאנו אומרים בנוסח התפילה 'המחדש בטובו מעשה בראשית', ומוטל עלינו להגביר כח יסוד המים על יסוד העפר ע"י לימוד ועסק התורה שנקראת מים, ככתוב (ישעיה נה א) 'הוי כל צמא לכו למים', ובזכות עסק התורה יפסקו 'תתאה גבר',

מאחר שנפסק דתתאה גבר יכולים אנו להגביר את יסוד המים אשר תחת יסוד העפר

ולפי דרכנו י"ל עוד, כי בויכוח זה עצמו תלוי ועומד כח קדושתן של בני ישראל, כי אם היה נפסק כפי טענת המלאכים ד'עילאה גבר', אזי לא היה תועלת בדבר הזה שהקב"ה רוקע את הארץ על המים, דהרי סו"ם 'עילאה גבר' ויתגבר כח יסוד העפר העליון על כח יסוד המים אשר תחתיו, ורק משום שנפסק להלכה בעת קבלת התורה ד'תתאה גבר', לכן ניתן בידינו הכח להגביר את כח יסוד המים אשר מתחת לארץ, ולזכך על ידו את חומר הגוף העכור הקרוץ מעפר, ועל זאת אנו מודים ומשבחים בכל יום תמיד לפני ה' שהוא 'רוקע הארץ על המים'.

'והתקדשתם והייתם קדושים' ירמזו לכה התוה"ק

משכך נבוא אל ביאור פסוקי התורה בפלאי פלאים, דפירשו בספה"ק מאי דכתיב בפר' שמיני (ויקרא יא מד) 'והתקדשתם והייתם קדושים', ולכאורה כפל הלשון הוא, ומדוע נזכר ב' פעמים הלשון 'קדושים', אלא כי רק בכך לימוד התורה יש ביד האדם להתגבר על חלק הרע שבו ולהתקדש, וכמו שכתוב (משלי ד ב) 'כי לקח טוב נתתי לכם', ובכך 'תורתי על תעזובו'.

לעבוד את השי"ת בכל לב ונפש, ולהגביר את יסוד המים על יסוד העפר בשלימות.

גודל השיבות מצות ציצית השקולה בכל מצוות ה'

ובלכתנו בדרך הזאת, נבוא לבאר גם את פרשת ציצית הכתובה בסוף פרשתן, כי הנה מובא בשם הרה"ק הרבי ר' מענדלע מרימנוב זי"ע שכל ימיו דבק ביותר במצוות ציצית, ואף העיד כי אמר לו רבו הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע שבכל דור יש למסור הנפש לקיום מצוה מסויימת שמתגבר היצר למנוע את קיומו, בדור ההוא היה זה מצוות ציצית, לאחרונה אמר לי מאן דהו, שאף אחד לא אמר כי בדורנו אנו כבר פטורים אנו ממצוה זו ... ולצערנו צריכים חיזוק בחשיבות קיום מצוות ציצית כהלכתה, שאחד ה'מכות' הקשות בדורנו הוא, חוסר הידיעה כי למלית קטן יש שיעור לגודלו. שהרבה סבורים שכמה שתקטן יותר מידתה כך ירבה ביראת שמים ... וכן כשנצרכים להרים משאות כבדים וכדו' דבר ראשון יפשטו את הטלית קטן.

צריך להקפיד על שיעור הציצית כראוי בכל פרטיה ודקדוקיה

ויש לדעת שאיסור גמור הוא לפשוט הטלית קטן, וכן יש לדעת להקפיד על שיעור הטלית קטן, שהרבה פרטי הלכות יש בזה. ונלמד להחמיר במצוה זו שאינה נופלת בחשיבותה משאר מצוות שמרבים לדקדק

ובכך יגביר כח המים שמתחת לארץ ויוכל לבחור בחלק הטוב להתגבר על חלק הרע.

התנא רבי עקיבא בא לדמוזי שבבחה עסק התורה נוכל להגביר את יסוד המים על יסוד העפר

ומעתה יתפרש כמין חומר דברי התנא רבי עקיבא, 'הכל צפוי' היינו שכל העולם צ"ף ועומד על גבי המים, כדי שנוכל להגביר את יסוד המים על יסוד העפר ולבחור בטוב, ובזה 'והרשות נתונה' שתהיה בחירה ביד האדם להגביר את יסוד המים על יסוד העפר ולבחור בטוב, ועיקר האופן שיזכה האדם להגביר אצלו את יסוד המים הוא בכח עסק התורה כנ"ל, וזאת המשיך התנא ואמר 'ובטו"ב העולם נידון' היינו בכח עסק התורה הרמוזה בתיבת 'טוב' כנ"ל יזכה האדם להגביר אצלו את יסוד המים, 'והכל לפי רוב המעשה'.

'צפוי' (עה"א ועה"ב) עם ב"פ תיבת 'קדוש' עולה במכוון 'תתאה גבר'

ועתה הביטה וראה נפלאות מתורת ה', כי כאשר נבואה חשבון ונמנה את תיבת 'צפוי' (עם האותיות והכולל) ונצרף אליהם ב"פ תיבת 'קדוש' הרומז לתורה כנ"ל, יעלה החשבון במכוון כמנין 'תתאה גבר' חושבנא דדין כחושבנא דדין, כי אחר שנפסק להלכה דתתאה גבר זכינו להשיג ולקבל את אור התורה"ק, ובזה ניתן היכולת ביד כאו"א

היתר בעולם להכניס הציציות תוך בגדיו (כוונתנו לחוטי הציצית ולא לבגד הציצית), אלא מחוייבים להוציאם לחוץ להראותם לעין כל, רק בעת הליכה בבית הקברות הוזכר עניין להצניע הציציות שלא להיות 'לועג לרש' ולבזות את המתים על שאינם יכולים לקיים כעת מצוות, הגם שליבנו הנושא ובדקנו היטב בין הפוסקים איסור זה, ועלה בידינו שלא הוזכר כלל בפוסקים, רק בגמ' מובא שאין ללכת בציצית ארוכה עד מאד שנשרכת ונגררת על גבי ארונות המתים משום 'לועג לרש', ומשום שלא יאמרו המתים על שמתגאה עליהם 'מחר יבוא זה אלינו'.

כהיום הזה אין לחוש משום 'לועג לרש'

אך כהיום אין לחוש כלל לזה, שאין כח ביד המתים לאיים על החיים כדברים האלו, שמיד נידונים בחיבוט הקבר ועסוקים בדינם, ולהיפך אולי תעמוד להם זכות הציצית, אמנם בציצית שלנו שאינם נגררים על הקברים אין שום היתר להחביא הציציות, כמו שכתוב בתורה 'וראיתם אותו', והביא המשנ"ב מכל הפוסקים שאין שום היתר להצניעם, רק בשעת הסכנה בין הגויים דן שם המשנ"ב מה דינו, וכן אין שום היתר לפשוט הטלית קטן, ולא ילך ד' אמות בלי הציצית, ויתכן שאף אין היתר לעמוד במקומו גם בלי הליכה בלי לבוש הציצית. כל אלו הדברים הם הלכה פשוטה ופסוקה.

בהם בגזמא יתירה, כגון במצוות תפילין יקפיד בריבועה עד אלפית המילימטר, ובאם ישאר לשבת בעת אמירת 'ויברך דוד' יעירו לו שלושים מתפללים שיש לעמוד בשעת אמירתה, אך במצוות עשה דאורייתא דציצית שנוהג גם בזמן הגלות לא יקפידו כל כך בשיעורה.

אם הטלית מצוייצת כהלכתה בוודאי לא יכשל בדבר עבירה ועון

וכותב הרבי ר' מענדלע דבר נורא, כי הלבוש בציצית כשירה כהלכתה לא יתכן במציאות שיעבור עבירה, ובאם נכשל אדם בעבירה מוכח שטליתו פסולה. ואף אם יתכן שיסבור שציציתו מהודרת, יתכן שאינה לכתחילה, וכגון שמעיקר הדין נצרך שיהא בה כל ל"ב הקשרים, למרות שבדיעבד ניתן להסתפק בשבעה וכו', יש ללכת מלובש בציצית המהודרת בתכלית הכשרות כדת וכדין, יש שיעור לגודל הבגד עצמו מן הפתח לראשו ועד סופו, יש שיעור מן הכנף ועד למקום קשירת הציציות, וכאשר מקיימים המצוה בהידור, אזי יש בכוחה להגן ולשמור על השובש.

חייבים להוציא את חוטי הציצית למען יתראו לעין כל

ובאחד מן השבתות שבימי הספירה, בהם מוסרים אנו שיעור הלכה קודם מעריב [להמתין על ספירת העומר שתהא בלילה] הארכנו בעניין מצוות הציצית, והוכחנו שאין שום

‘זה ל”ב חוטי של ציצית’ עולה במכוון ‘תתאה גבר’

והנה רש"י הק' הביא בחשיבות מצוה זו, דשקולה מצוות ציצית ככל מצוות התורה, שמניין קשריה עולים תרי"ג, וכבר נתבאר שרק מדין תתאה גבר יש כח ביד האדם להתגבר על יצרו הרע ולקיים כל המצוות, מעתה ראו זה פלא, כי מנין התיבות 'זה ל"ב חוטי של הציצית' עולה בדקדוק נמרץ כמנין

‘תתאה גבר’, ולמדנו בא כי גם בכח מצוות הציצית מגביר אדם על עצמו חלק הטוב ובכך יהא בו כח לקיים המצוות כדבעי.

יעזור השי"ת שנוכל לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו, ולקיים מצוותיו כרצונו, יתן לנו ה' כח להתגבר על יצרנו הרע, ולקיים המצוות בשמחה כדבעי למהוי, עדי נזכה לקדם פני משיח צדקנו בהיותנו מלובשים עם הטלית קמץ בב"א.

סופורי צדיקים

שנשמעו מפי קודשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בעת רעווה דרעווין

סעודה שלישית-פרשת שלח תשפ"ד

ס יומא דהילולא קדישא של רבינו הקדוש רבי ישכר בער מראדושיץ
זי"ע

יבוא עוד זמן שיפעלו אצלי ישועות גם ללא תיקון

היום יומא דהילולא של רבינו הקדוש רבי ישכר בער מראדושיץ זי"ע, ואמר ג' דברים, דבר אחד אמר שהיום אפשר לבוא אלי ולתת לי תיקון ופדיון נפש ולפעול ישועה, אך יבוא יום, שיכלו לבוא אלי ולפעול ישועה אף ללא תיקון, ידוע שאחד מהצדיקים הגיע לציון קדשו של רבינו ביומא דהילולא דיליה, מלווה בציבור רב של חסידים ואנשי מעשה שבאו לשם לפעול ישועות, ונתנו לצדיק הנ"ל קוויטלאך ע"מ שיפעל עבורם ישועה ורחמים, ולאחר שקרא את הקוויטלאך העביר אותם ליהודי אחד שעמד על ידו, (במדומני שזה היה הקאז'ניצער) ולאחר מכן שאלו אותו בנו מי היה האיש שהבאת לו את הקוויטלאך, אמר לו זה היה הרה"ק מראדשיץ זי"ע, בכבודו ובעצמו, והוא בדרך אותי שכל מה שברכתני את בני ישראל שיתקבלו ברכותי לפני השם.

תמונת הרה"ק מרן רבי ישכר בער זי"ל מראדשיץ הנ"ל
מתמונת ישיבת הנעשה ע"י הצייר האוסטרי סטיבן גולדער.
הוצאת "ראובן סטארניץ". לאדו קאמיענגא 170
באכרוק שטרענג פריבאטען.

ציור המיוחס לרבינו הקדוש מראדשיץ

"הזהרו בגחלתן" - "אבל אנחנו ואבותינו חטאנו"

ועוד מעשה פלא, שהיה אצל הרבי מאלכסנדר בעל האמרי מנחם זי"ע, וסיפור זה שמעתי מפי נכדו, שפעם אחת היה מטייל ברחובות בני ברק, ובא לקראתם סייד שהיה ארכובותיו

דא לדא נקשן, והיה איש צעיר, והיה לפלא מדוע הגיע למצב כזה, וביקש מהרבי מאלכסנדר ברכה לדפואה, והתלונן שכך נולד רח"ל, אמר לו הרבי, היפלא מהשם דבר, וכי השי"ת לא יכול לעזור, ולא רצה לברכו, ולאחר שהלך הסייד משם, אמר הרבי מאלכסנדר לנכדו, בא ואסביר לך את משמעות הדברים, מדוע לא בירכתיו, שהיהודי הנ"ל, הוא גין ליהודי אחד, שהיה בזמן הרה"ק מראדשיץ, ובשערכו את השולחן לקראת הטיש, וכיסו אותו במפה, וכלי כסף כראוי לצדיק גדול כמוהו, וסביו של היהודי הנ"ל, שלא ניהן בבינה יתירה, וסבד שיכול הוא לחזות דעה על הרה"ק מראדשיץ, לא נתן להמשיך להבין את השולחן אשר לפני השם, וברוב חוצפתו לקח את בקבוק היין המזכסף, ושפך את תכולתו, ושם בפנים משקה אחר,

שאינו מכבד את המעמד בלשון המעטה, ובשהגיע הרה"ק מראדשיץ בליל שב"ק לעריכת השולחן, חזה ברוח קדשו, שהבקבוק אינו מלא ביין כנדרש, ביקש להביא לפניו את הבקבוק, וניער אותו בשביל לדאות את תכולתו, ומן אותו רגע שהרה"ק היה צריך לעשות הפעולה הנ"ל, וידוע שאצל צדיקים במדרגות גבוהות כאלו, לא נעשה נדנוד של אבר ללא יחוד, ובאן גרם אותו יהודי שהיה נצרך הצדיק לחינם להזיז את ידו, ולכך נענש גם הוא ובניו וכל צאצאיו, בעונש חמור מאוד שכל גופם מתנענע לחינם.

ולאחר שגמר הרבי מאלכסנדר לספר את כל ההלוך ילך הנ"ל, שאל את נכדו בפליאה, וכי יהודי כזה באפשרותי לבדך...

ולפלא שמשפחה זו מתגוררת עד ימינו אנו, בעיר התורה בני ברק, וילדיהם נולדים בריאים, ולאחמ"כ תוקפת אותם מחלת השרירים הזאת.

צדיקים במיתתם קרויים חיים

ורבינו הקדוש מראדשיץ פעל ישועות גדולות בין בחייו, ובין לאחר שנתעלה למרום, ומעשה היה עמי, שבאחת הנסיעות שנסעתי מעבר לים, לארצות הברית, נסע עמי בארופלאן, דיין בשם הרה"ג אברהם הערש שנייבלג שליט"א, והוא היה אז בדרכו לצינו של בעל התפארת שלמה מראדמסק זי"ע, וסיפר לי בין השיטין, שיש לו ביהמ"ד בווילמסבורג המעטירה, ואחד מהמתפללים בבית מדרשו, היה לו משפט קשה מאוד, עם רשויות המס בארה"ב, שידוע ששם ענייני ממון יותר חמורים מדיני נפשות, והיהודי הנ"ל היה ממש בעת צרה, ותבעו אותו בהון רב, ובלא פחות מחמשה עשר שנות תפיסה, וידוע שבתי הכלא בא"י נראים בתי מלון לעומתם, וטענתם הייתה צודקת

לחלוטין שהיהודי הנ"ל עשה באמת מעשים שלא יעשו, היהודי הנ"ל קם ונסע, לראדשיץ למקום קבורת הצדיק, ועמד שם ע"י ציון קדשו, והבטיח שיבנה שם בית הכנסת אורחים, חדר קפה עם כל השכלולים, כראוי וכיאות למקום קדוש זה, ובנוסף גם ימשיך לספק את כל התצרוכת, שכולל שינוע מארה"ב, של קפה לכל סוגיהם, סוכר כוסות

אגישמאק קאווע שטיבל

ובו, והכל למשך חמש עשרה שנה, שזה הזמן שפסקו לו לתפיסה, כל זה קיבל על עצמו ממש בגדר גמור, ובשחזר היהודי הנ"ל לארה"ב ונעמד למשפט, כשיודע הוא בתוך תוכו, שעל פי הטבע אפסו סיכוייו לצאת מבאן בפחות מהכי גרוע, ולפלא היה שהשופט שואל

אותו בעת המשפט, תאמר לי מה שעשית, עשית במזיד או בשוגג, אע"פ שבתכריכי הכתבים היה כתוב במפורש שידע ופעל במזיד, אבל הוא ענה לשופט, וכי מה אתה חושב, שאם הייתי יודע ע"ז הייתי עושה כן, והעורך דין שעמד לצידו, מדאח לו באצבעו תשתוק, אתה מסגיר את עצמך עוד יותר, כאילו שאתה מודה בכל מה שחושדים אותך, והשופט שואל אותו שוב, אתה מתכוון ברצינות למה שאתה

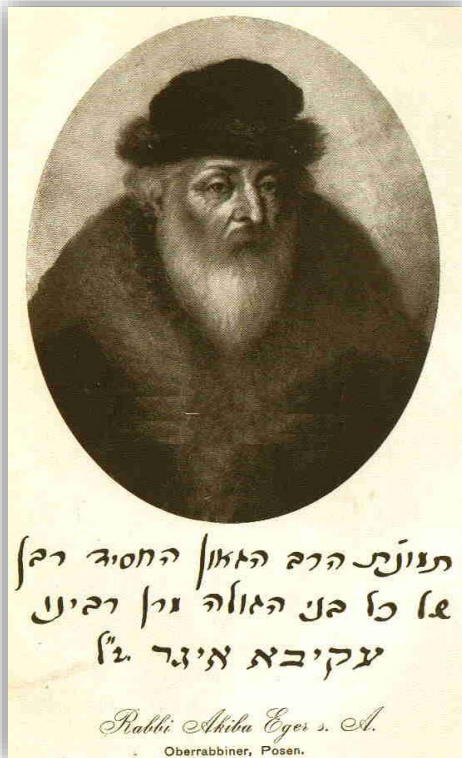
אומר לי, או שזה בבחינת צחוק, היהודי דבק בגרסתו, שכל מה שאמר מתכוון לכך במלא הרצינות, אמר לו השופט שא"כ מזכה אני אותך מכל וכל, רק תבטיח לי בהן צדקך שלא תשוב לכסלה עוד, ולאחר שהתחייב, מחל לו, וסגר את התיק כאילו לא היה, למגינת לב רשויות המס שטרפם כבר היה בין שיניהם והלך נשמט לו.

בית המשפט

והיהודי הנ"ל עמד בדיבורו, ובנה שם חדר קאוזה לתפארת, ברמה הכי גבוהה, בסגנון אמריקאי, ובכל שנה ביארציט נוסע לציון הקדוש, להודות ולהלל על הנס הגדול שהיה לו ממש מעל דרך הטבע, ובאותו השנה לא יכל לנסוע משום שמחה שהייתה במשפחתו ב"ה, ולכן שלח שליח את הרב שנייבלג, שיילך בעבורו לציון הקודש.

מעשה נודא להמתקת הדינים מהרה"ק דעק"א זי"ע

עוד מעשה נודא, שברצוני לספר מהרה"ק רבי עקיבא אייגר זי"ע, בשביל לעזור רחמים גדולים על כלל ישראל במצב הזה, לדבינו דע"א, היה נכד שנהפך לחסיד, בשונה משיטת סבו, הגה"ק ר' יהודה אריה לייב איגר זצוקל"ה, בן התורת אמת זי"ע, הגאון האדיר רבי שלמה איגר זצ"ל, ואביו של רבי ועלוזע שהיה בטבעו מתנגד גדול לחסידות, ודבר פלא שמעתי ממורי ורבי הרה"ק מקלויזנבורג זי"ע, שאמר בדברי קודשו, עדליבע מתנגדים, האבן זוכה געווען צו האבן קינדער חסידים, ובדרך מליצה שזה העונש שקיבלו משמים על כך שהתנגדו לחסידות, וכל צאצאיו המה נכדי הרבנים מלובלין, שחלקם משמשים באדמורו"ת עד ימינו אנו.

צורת קדשו של רבינו רבי עקיבא איגר

רבי שלמה, בא להפציר באביו רבי עקיבא אייגר, שצריך להציל את הנכד, הסכים עמו סביו ונסעו מפוזנא ללובלין בכדי להפגש עם הנכד, שנפל לחסידות, ממש עת צרה, וכשהגיע לשם, והנכד קיבל את סביו הגדול, בכל הכבוד הראוי, אמר לו סבו, מדרבי הוא שבאשר נפגש אני עם אי מי מצאצאי, משוחח אני עמו בלימוד, ואזי רואה אני עם הוא הולך בדרכי, ועבשיו יש באמתחתי קושיא חזקה, שאינה נותנת לי מנוח, לא ביום ולא בלילה, שהדי חז"ל הקדושים, גזרו שאסור ליטול לולב, ולתקוע בשופר, ולקדוא את המגילה בשב"ק, שמפחדים שמא יעבירונו ד' אמות ברה"ר, מקשה שם התוספות בשבת (כ"ה) וכי מה הקושיא באן, והנה לפי שיטת בן עזאי אינו חייב רק באם קפץ ארבע אמות בבת אחת, וא"כ אמאי יש לפחד לחייב ליטול את הלולב, או לקדוא את המגילה, או לתקוע שופר, והרי אינו חייב רק בקופץ בבת אחת ארבע אמות, וא"כ נימא לו

צורת קדשו של רבינו רבי שלמה איגר

שילך מתון מתון, ולא יקפוץ בבת אחת, והתוספות נשאר שם בקושיא, ואתה נכדי היקר תתדץ לי את הקושיא הנ"ל, ענה לו נכדו רבי לייבל, בחרפות לשונו, זיידע, ווען מו גייט ליינען דו מגילה, אדער ווען מו גייט שאקלען לולב, גייטמען, האמה... משפרינגט... אלע ד' אמות אויף איין מהאל, איז ממילא נישט קיין קשיא, נהנה סביו הגדול מהתשובה השנונה, ואמר לו א"ב יכול אתה להישאר חסיד... שהרי מקיים אתה את הנ"ל בכל דמ"ח ושס"ה...

ציון קדשו של רבינו רבי לייבל איגר זצוק"ל

אליהו הנביא מתגלה בליל הסדר

עוד יארצייט חשוב יש לנו בשבוע הזה, יומא דהילולא של רבינו האברבנאל זי"ע, (י"א שאול) אנחנו מצאצאיו הקדושים) ובאמתחתי נמצא בין גנזי הקודש, גביע קודש ואפשר שזה של האברבנאל, ואני משתמש בזה בליל התקדש החג, בליל הסדר הקדוש, ואיך

הגביע המיוחס שנמצא בבית רבינו

הגביע הקדוש הזה, ידוע שהברבנאל היה בסוף ימי הראשונים, ועוד זכה לינוק מהם, הוא היה שר האוצר במלכות ספרד, והיה לו שונאים מובהקים שרצו רק לדאותו ח"ו... מרוב קנאתם, והוא היה ידוע כמלאך השם צבקות, והספר שלו על התורה

ידוע, שהמגיד העיד שנתחבר ברוח הקודש, ופעם אחת

מסרו אותו למלכות שמעל בכספי אוצר המלוכה, והרי היה עשיר גדול, ולכן ביקש לו המלך שייתן לו דין וחשבון על כל ממונו, ביקש הוא ארכה של שבועיים, ולאחמ"כ ייתן לו דין וחשבון, ונתן לו פתק, ששם היה כתוב הסכומים, לפי הערך של המטבע, שנמצא בשימוש

מקום המיוחס לציון קדשו של רבינו האברבנאל

בספרד, שאל אותו המלך וכי איך אתה מסוגל לשקר עלי, שיש לך כ"ב מעט ממזון בזמן שידוע לי במפורש שיש לך כמה מטמוניות מלאות בזה וכסף ויהלומים, וכאן כתבת סה"כ מעט מזה, א"כ יוצא שהשונאים שהעלילו עליך צודקים המה בטענתם, ושאל אותו האברבנאל וכי איזה עונש תתן לי ששיקדתי לך, ענה לו אקח ממך את כל רכושך, ענה לו האברבנאל, זה הוא התירוץ, הרכוש שלי נחשב רק מה שנתתי משך כל ימי חלדי לצדקה, ומכאן ראיה, שהרכוש שנמצא בעת אצלי יכול בתוך רגע להעלם ממנו, והמלך הרשע אכן גזל ממנו את כל רכושו, וכשבא זמן גידוש ספרד, שהלכו בנ"י לגלות, השאיר שם את כל רכושו, ולקח עמו, את הרה"ק הבית יוסף ואביו ואחיו, והוא הלך בראש והוציא את היהודים מהארץ המקוללת ספרד, והלכו לגלות במדינות שונות, ולקח עמו אך ורק את הכוס של אליהו, ובתחתית הגביע ישנו החתמה מאוצר המלוכה של ספרד, וזהו סימן מובהק שזה נעשה שם, ועל הגביע הזה היה מחובר בעבר יהלומים יקרי ערך, ובמשך השנים שלא היה להם כדי מחייתם, והיה ויכוח בין האברבנאל לזוגתו, שרבינו רצה לצאת לעבוד, כדי שיהיה להם במה שיתקיימו, אבל מחברתו הטהורה לא הסכימה לכך בשו"א, ושלא יורידו יהלומים מהכוס של אליהו, אך היא תצא לעבוד, והוא יישאר בלימוד התורה"ק, אך בצוק הימים שלא היה להם די

סיפוקם, נטל אט אט יהלומים מהגביע, וקח היה להם מעט מים ומזון לכלכל את נפשם הרעבה, ובליל התקדש החג, בזמן המסוגל בעת אמירת "שפוך חמתך על הגויים"... נעצמו שמורות עיניו של רבינו האברבנאל, ודלת הבית נפתחה לאיטה, ואליהו הנביא נכנס לביתם,

והרבנית שהייתה עדה, זכתה לדבר עמו, ואמר לה שהוא אליהו הנביא, וימסור פריסת שלום לבעלה, ותיכף בשיצא התעורר האברבנאל, והיא ספרה לו את כל העניין, והוא מאוד הצטער לנפשו מדוע הוא לא זכה לידי גילוי אליהו, ובחלום הלילה ענו לו שהוא לא זכה לכך, משום שהוא מכר את היהלומים מהבוס, והרבנית שלו משום שלא הסכימה לכך, זכתה בן לדאותו. יעזור השי"ת שזכותם הגדולה של כל הני צדיקים יגן עלינו ועל כל עמו בית ישראל אבי"ד.

~ הילולא דצדיקאי ~

כ"ג סיון

רבי יהודה אסאד הגה"ק רבי יהודה ב"ר ישראל נלב"ע בשנת תרכ"ו.

כ"ה סיון

התנא רבי ישמעאל בן אלישע בהן גדול, מעשרת הרוגי מלכות הי"ד.

מנוחתו כבוד בכפר סאג'ור סמוך לעיר פקיעין בצפון.

התנא הקדוש רבי שמעון בן גמליאל מעשרת הרוגי מלכות הי"ד

ראש ישיבת טשעבין הגאון רבי ברוך שמעון ב"ר יוסף משה

שניאורסאהן, נלב"ע בשנת תשס"א.

כ"ו סיון

בעל 'אור פני יהושע' הגה"צ רבי יהושע ב"ר יוסף בוקסבוים מנאלאנטא

נפטר בשנת תש"ד.

כ"ח סיון

השרף מטאהש הרה"ק רבי משלם פייש ב"ר מרדכי לאווי נלב"ע בשנת

תרל"ג.

הגאון מטעפליק הגאון רבי שמשון אהרן ב"ר אברהם יצחק פולנסקי

נלב"ע בשנת תש"ח.

ברכת מזל טוב

ידידנו החשוב הר"ר שמואל מרקוביץ הי"ו - אנטווערפן

משורתק בהוצאות הגליון

לרגל שמחת הולדת הנכד בשעה טובה ומוצלחת

בן לחתנו הר"ר דפאל יצחק וורנר הי"ו

יה"ד מלפני אבינו שבשמים שיוכו לראות רוב נחת יהודי

מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה, לחופה, למצוות ומעשים טובים ע"ד התורה והחסידות אכ"ד

ברכת מזל טוב לידידנו

אנ"ש כאו"א בשמו הטוב יבורך

הר"ר מאיר דייניץ הי"ו - מונסי

לרגל הולדת הבת

הר"ר חיים שאול וורדמן הי"ו - ירושלים

לרגל היכנס בנו לעותומ"צ

- יה"ד שירבו השמחות עד בלי די -

ואלו יעמדו על הברכה

ידידנו היקרים והחשובים שלקחו על עצמם שותפות חודשית
למכון נועם אמרים להשתתפות בהוצאת הספרים
של ב"ק מדין אדמו"ר שליט"א

הרב אליעזר יצחק קפלן הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב סימן טוב ינץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב יהודה זאב וויילל הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב יואל ברמינקא הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרה"צ ר' יואל טייטלבוים הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אליהו גאלדבערגער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב חיים מנדל רייניץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מאיר אייזנברגר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב גמליאל רבינוביץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חיים אלעזר גבירץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב גרשון שגור הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מאיר שניעבאלג הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרה"צ ר' יהודה טרייטל בראנדסאדאפער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חנוך אלימלך גרינפלד הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אברהם גמירד הי"ו וב"ב לקיווג הגון בקרוב ולהצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב יעקב סלמון הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שלום יהודה לייב הנדלס הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אהרן יוסף גמירד הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב חיים אפרים פישל פערלמוטער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שמואל אביגדור אסטרייכר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חיים מאיר רוזנר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב עובדיה לוי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות ולע"נ בנם אבינעם	הרב שי לנדמן הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב צבי אריה בן ציון מימון הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב בעילום שם להצלחה בכל הענינים	הרב שלמה יהודה וואלף הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מרדכי שנק הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב ישעיה מרדכי נויפלד הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב ברוך מאיר שלוינגר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב בן ציון דוב בעריש זילבינגער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב יהודה סגל הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב צבי אריה חירש הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שמעון מרדכי ווטהיימר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אליהו מרדכי למברגר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרה"ר נסים שלום פרייאנטה הי"ו הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חיים אליהו חירש הי"ו הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב מרדכי יהודה טווערסקי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מרדכי יהודה טווערסקי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שמואל זנויל שמעון הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב לע"נ הרה"ק ר' ישעיה ב"ר משה זצ"ל ומחברו הסוהרה הרבנית הצוקנית שרה בת ר' יצחק יונה ע"ה	הרב דוד מזרחי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב נחום אלכסנדר הורנשטיין הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב הב' אלטר יעקב יצחק ע"ה בן הרב שלום חיים ראובן שליט"א	הרב נשים שלום בן לונה זוג' חפציבה בת מיכל ובל יוצ"ח להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב לע"נ האשה החשובה מרת ברכה צמל ע"ה בת רבי שלום צדוק זצ"ל	הרב לע"נ הרב אפרים בן הרה"ר משה צמל ז"ל	הרב יוסף ליינער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אורי שאול מזרחי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
			הרב אהרן בן רייזל מאטיל זוג' מרגלית בת שרה וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב לע"נ ר' פייבל אברהם בן ר' בנימין ז"ל נדיבת משפחת הרטמן שיחי	הרב לע"נ ר' בן ציון ב"ר אפרים ז"ל וז' ברכה בת ר' שלום צדוק ע"ה נדיבת משפחת הרטמן שיחי

לתרומות ושותפות קבועה !

1. בנק 52 סניף 185 מ"ח 409701831 ע"ש מרכז הצדקה - קרן (חובה לציין מספר קרן) 4288.
2. במספר טלפון: 079-969-6641
3. בעמדות נדרים פלוס בבתי המדרש ע"ש "מכון נועם אמרים סאסוב".
4. אצל הרב אליעזר קפלן בנייד: 052-71-66641